

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΜΑΣ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ;...

(Τι άπαντοῦν αἱ δεσποινίδες)

ΟΖ'

«ΜΙΑ ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΕΒΡΟΥ» (Σουφλι) μᾶς γράφει:

«Ἀγαπητό μου «Μπουκετάκι».

«Εἶμαι κι' ἐγώ μιά ἀπ' τις πολλές σου ἀναγνώστριες καὶ ἔρχομαι — ἔστω καὶ ἀργά — ἀπὸ τὴ μακρυνὴ ἐπαρχία πὺ κατοικῶ, νὰ πῶ δυὸ λόγια γιὰ τὸν ἰδανικὸ σύζυγο. Πρέπει νὰ ὁμολογήσουμε ὅτι στὴ σημερινὴ ἐποχῇ, ὅπου κυριαρχεῖ ἡ ὕλη, ἰδανικὸς σύζυγος δὲν ὑπάρχει. Γιατί, δυστυχῶς, οἱ σημερινοὶ νέοι ἀποβλέπουν στὸ χρῆμα μόνον καὶ εἶνε ἐλάχιστοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται ἂν ἡ μέλλουσα σύντροφος τῆς ζωῆς των ἔχει ψυχικὰ καὶ ἠθικὰ χαρίσματα καὶ ἐὰν δύναται νὰ φέρῃ στοὺς λεπτοὺς τῆς ὤμου τὸν σπουδαῖο ρόλο τῆς συζύγου καὶ τῆς μητέρας. Γι' αὐτὸ βλέπουμε κορίτσια μὲ ἀνεκτίμητα χαρίσματα, πὺ μποροῦν νὰ γίνουν καλὰ σύζυγοι καὶ σπάνιες μητέρες νὰ μένουν στὸ ράφι, γιατί δὲν ἔχουν χρῆμα. Λοιπὸν κατὰ τὴν ἀντίληψί μου, ἰδανικὸς τύπος συζύγου εἶνε ἐκεῖνος πὺ ἔχει σοβαρὸ, εὐθὺ καὶ εἰλικρινῆ χαρακτήρα, πὺ εἶνε πιστὸς καὶ ἀφωσιωμένος στὴ γυναῖκα του καὶ στὰ παιδιὰ του, πὺ ἀγαπᾷ τὴν ἡσυχὴ οἰκογενειακῆ ζωῆς καὶ δὲν ζητᾷ τις χαρὲς τῆς ζωῆς ἔξω ἀπὸ τὸ σπιτί του, πὺ ἔχει λεπτή κι' εὐγενικὰ ψυχῇ. Πλούσιος; Ὁχι. Ὁ πλούτος εἶνε ἓνα ἀγαθὸ ἄστατο καὶ δὲν ἐξαρτᾶται ἀπ' αὐτὸν ἡ εὐτυχία. Ἀρκεῖ νὰ ἔχῃ ἐργασία πὺ νὰ ἐπαρκῆ στὶς οἰκογενειακὰς ἀνάγκες. Τέλος μοῦ φαίνεται ὅτι ἡ συμφωνία χαρακτήρων καὶ ἡ ἀμοιβαία ἐκτίμησις καὶ ἀγάπη, θὰ καταλήξουν σ' ἓνα γάμο εὐτυχισμένο κι' ἔτσι ἐνωμένοι κι' ἀγαπημένοι οἱ δύο σύζυγοι, θὰ μπορέσουν ἀφοῦ νὰ διαβῶν τὸ μονοπάτι τῆς ζωῆς, τὸ ὁποῖο, ἀλλοίμονο, δὲν εἶνε πάντα στρωμένο μὲ ρόδα».

* * *

Ἡ δις ΒΑΡΒΑΡΑ ΚΛΟΥΚ (Ἀθηναί) μᾶς γράφει:

«Δὲν θὰ ἤθελα νὰ εἶνε πολὺ ὠραῖος, γιατί θὰ εἶνε καὶ πολὺ κουτὸς καὶ δευτέρων θὰ ἐζήλευα. Θέλω νὰ εἶνε πολὺ ἔξυπνος, γιατί ἐγὼ δὲν εἶμαι καθόλου. Νὰ μὲ ἀγαπᾷ πολὺ καὶ νὰ μὴν παύῃ νὰ μοῦ τὸ δείχνῃ. Θέλω ὅμως νὰ ξέρῃ νὰ μοῦ ἐπιβάλλεται, χωρὶς ὅμως νὰ παύῃ νᾶνε καὶ τρυφερός. Θέλω νὰ νοιώθω ὅτι αὐτὸς εἶνε ὁ ἄνδρας κι' ἐγὼ ἡ γυναῖκα. Νὰ μὴ κἀνὼ τίποτε χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ κι' ἐκεῖνος. Θέλω νὰ εἶνε πολὺ εὐγενικὸς μὲ τις κυρίες χωρὶς ὅμως νὰ... τις φλερτάρῃ κι' ὅταν χορεύῃ μὲ ἄλλες κυρίες θέλω νὰ μὲ κυττᾷ μ' ἓνα βλέμμα πὺ νὰ μοῦ λῆῃ ὅτι δὲν βλέπει τὴν ὥρα νὰ τελειώσῃ ὁ χορὸς γιὰ νάρθη κοντὰ μου. «Μπουκετάκι» μοῦ μὲ θρῖσκεῖς ἐγώστρια; Θέλω νὰ μὲ μαλλώνῃ πότε-πότε... ὄχι ὅμως γιὰ πράγματα ἄσχετα μὲ τὴν ἀγάπη μας καὶ χωρὶς νὰ ξεφεύγῃ ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς, γιατί τότε θὰ ἦταν βάρβαρος. Νὰ μ' ἀγαπᾷ τέλος ἀπεριόριστα γιὰ νὰ εἶμαι εὐτυχισμένη...»

* * *

Ἡ δις ΝΙΝΟΝ (Λαύριον) γράφει:

«Κατ' ἐμὲ ἰδανικὸς σύζυγος εἶνε ἐκεῖνος πὺ θὰ μοῦ χάριση μιά καρδιά πιστὴ καὶ γιομάτη ἔρωτα. Πρὸ παντὸς τὸν θέλω νὰ εἶνε ἄνδρας, μὲ ἐπιβάλλον, καὶ ὑψηλοῦ ἀναστήματος, γιατί κι' ἐγὼ εἶμαι ὑψηλή. Ἀδιαφορῶ ἐὰν θὰ εἶνε ξανθὸς ἢ μελαχροινός».

* * *

Ἡ «ΖΩΗ ΟΛΟΧΑΡΗ» (Λαύριον) γράφει:

«Ἰδανικὸς σύζυγος γιὰ μένα εἶνε ἐκεῖνος π' ἀγαπᾷ: ὕψηλός, μελαχροινός, γιομάτος γλύκα. Θέλετε τώρα καὶ τὰ ψυχικὰ του χαρίσματα; Εὐχαρίστως νὰ σᾶς τὰ εἰπῶ: ἔχει ψυχὴ ὑπέροχη, μιά καρδιά γιομάτη καλωσύνη, καὶ αὐτὴ ἡ καρδιά εἶνε χαρισμένη σὲ μένα καθολοκληρίαν, λιγάκι δύσκολο στὴν ἐποχῇ μας ἔ; Κι' ὅμως... Θυμῶναι, ὅταν πρέπῃ κι, αὐτὸ μὲ τρελλαίνει κυριο-

λεκτικῶς. Ὑστερα ἀπ' ὄλα αὐτὰ, ἀγαπημένο μου «Μπουκέτο» τοῦ ὑπεσχέθην κι' ἐγὼ νὰ τοῦ χάρισω μιά ὡμορφὴ οἰκογενειακῆ ζωῆς, εἶμαι δὲ ὑπερβέβαιη ὅτι θὰ τὰ καταφέρω».

* * *

Ἡ δις Α. Δ. Σ. (Πειραιεύς) ἀπαντᾷ:

«Σοῦ γράφω κι' ἐγὼ τὴ γνώμη μου γιὰ τὸν ἰδανικὸ σύζυγο. Εἶνε μεσημέρι. Ἐχὼ ταχτοποιῆσει τὸ νοικοκυριό μου. Ἐχὼ φροντίσει νὰ εἶνε τὸ φαγητὸ ἔτοιμο. Τὸ τραπέζι στρωμένο, κι' ἐγὼ μ' ἓνα ἀπλὸ φορεματάκι καλοχτενισμένη καὶ ἐλαφρομακιγιαρισμένη γιὰ νὰ ἀρέσω στὸν ἀντρουλή μου καὶ γιατί πρέπει νὰ εἶμαι ὠραιότερη μέσα στὸ σπιτί γιὰ τὸν ἄνδρα μου, παρὰ στὸν δρόμο γιὰ τοὺς ξένους. Περιμένω μὲ λαχτάρια νὰ χτυπήσῃ ἡ πόρτα. Ἀκούω τὸ γνωστὸ χτύπημα καὶ τρέχω χαρούμενη καὶ γελαστὴ νὰ τοῦ ἀνοίξω. Φιλιόμαστε, τοῦ παίρνω τὸ καπέλο καὶ ἀγκαλιασμένοι πηγαίνουμε κατ' εὐθείαν στὴν κούνια τοῦ μπέμπε (διότι ἡ ἀγάπη μας διαρκεῖ καὶ μετὰ τὴ γέννησι τῶν παιδιῶν μας καὶ μέχρι τὰ γηρατεῖα μας ἀκόμη), ὁ ὁποῖος ἔτοιμος πεῖα γιὰ ὕπνο μεσημεριανὸ περιμένει τὸ φιλί τοῦ μπαμπᾶ του. Ἀφοῦ τὸ χαϊδέψῃ καὶ τὸ φιλήσῃ τὸ ἀφήνει στὴν ἀγκαλιά τῆς γιαγιάς, τὴν ὁποία φιλοξενούμε στὸ σπιτί μας (ἂν ὑπάρχῃ ἐννοεῖται γιαγιά) καὶ τότε αὐτὸ τὸ κατεργάριο ἀποκοιμῆται, τὸ ταχτοποιούμε μὲς' στὴν κούνια τοῦ καὶ πηγαίνουμε στὸ τραπέζι γιὰ φαγί. Ἐ! λοιπὸν, ἀγαπητὸ «Μπουκέτο», σ' ὁποῖον ἀρέσει μιά τέτοια ζωῆς καὶ κρίνει ὅτι ἡ γυναῖκα πὺ τοῦ ἐτοιμάζει μιά βέβαια ξεκούρασι στὸ σπιτί γιὰ νὰ ξεκουράζεται ἀπὸ τοὺς κόπους καὶ τις σκοτοῦρες τῆς δουλειᾶς του, εἶνε ἀξία γιὰ σύντροφος τῆς ζωῆς, ἀξία νὰ μοιράζεται τις χαρὲς καὶ τις στενοχώριες του αὐτὸς εἶνε γιὰ μένα ὁ ἰδανικὸς σύζυγος καὶ εὐχομαι νὰ βρῶ ἓνα τέτοιον σύζυγο γιὰ νὰ θαδίσουμε χειροπιασμένοι στὸν δύσκολο δρόμο τῆς ζωῆς».

* * *

Ἡ δις ΝΑΝΑ ΓΡΑΜΜΕΝΟΥ (Ζάκυνθος) ἀπαντᾷ:

«Ἀγαπημένο μου «Μπουκέτο», Ἀπὸ μικρούλα σ' εὗρισκα πάνω στὰ τραπέζια τοῦ σπιτιοῦ μου καὶ ἀπὸ μικρούλα σ' ἀγάπησα σὺν κάτι δικό μου... Πρὸ καιροῦ διάβασα ὅτι ζητᾷς ἀπὸ τις ἀναγνώστριές σου τὴν γνώμη τους γιὰ τὸν ἰδανικὸ σύζυγο. Διάβασε λοιπὸν καὶ τὴν φτωχὴ μου γνώμη σχετικῶς: Γιὰ μὲ ὁ ἰδανικὸς σύζυγος θᾶνε αὐτὸς πὺ πρῶτα ἀπ' ὄλα θὰ μὲ νοιώθῃ. Δὲν θέλω νὰ συγκεντρώνῃ ὄλα τὰ χαρίσματα, γιατί δὲν τὰ βρῶ κανεὶς ὄλα. Ἰδανικὸς σύζυγος θᾶνε γιὰ μένα ἐκεῖνος πὺ θὰ νοιώθῃ, πὺ θὰ αἰσθάνεται, σὺν μιά γλυκεῖα θερμὴ ἀχτίδα, τὴν ἀγάπη πὺ θὰ τοῦ προσφέρω. Δὲν μὲ μέλει οὔτε γιὰ ὡμορφίε, οὔτε γιὰ τὸ ἀνάστημα.

»Ἀρκεῖ γιὰ μένα ἡ ἀγάπη του καὶ ἰδίως ἡ εἰλικρινειὰ του καὶ κατόπιν ἡ συντροφιά του. Ἰδανικὸς σύζυγος θᾶνε αὐτὸς πὺ στὰ μάτια του θὰ καθρεφτίζεται ἡ εἰλικρινειὰ. Θᾶνε ἐκεῖνος πὺ ἀνυψῶν τὴν γυναῖκα εἰς τὸ ἐπίπεδον πὺ τῆς ἀρμόζει. Ποῖος δὲν θὰ ζήλευε ἓναν τέτοιον σύζυγο, πὺ μὲ τὴν ἀγάπη του κατακτᾷ τὴν καρδιά τῆς γυναίκας του; Θεωρῶ δηλαδὴ ἰδανικὸν σύζυγο ἐκεῖνον πὺ εἶνε γιὰ τὴν σύζυγό του καὶ σύζυγος, ἀλλὰ καὶ πατέρας καὶ ἀδελφός καὶ φίλος καὶ ἐραστής».

* * *

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ἄλλαι ἀπαντήσεις.

Ἀπὸ τῆς 20ῆς Σεβρίου π. ἔ. ἤρχισε λειτουργοῦσα μοναδικὴ ΣΧΟΛΗ ΚΟΠΤΙΚΗΣ Γυναικείων Φορεμάτων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς διαπρεποῦς καλλιτέχνιδος μοδίστας κ. ΧΡΗΣΤΙΝΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ.—Σύνταγμα, Μητροπόλεως 14 Α — ΑΘΗΝΑΙ.